Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 10 maja 2018 r.

o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1449) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:
   a) w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 1c.”,
   b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

      „1c. Umowa zakładowa nie może przewidywać dłuższego niż 3 lata stażu pracy u danego pracodawcy, uprawniającego do uczestnictwa w programie.”;

2) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

   „1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej informacji o warunkach funkcjonowania programu.”;

3) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

   „Art. 22a. 1. Na wniosek uczestnika programu, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca niezwłocznie udziela uczestnikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji o skutkach prawnych ustania zatrudnienia uczestnika w odniesieniu do środków gromadzonych na jego rachunku. Informacja ta powinna być sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka.

   2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

   1) warunki nabycia prawa do wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu zgromadzonych na rachunku uczestnika środków;
   2) wartość zgromadzonych na rachunku uczestnika środków, na dzień sporządzenia informacji;

[1)] Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/50/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększeniu mobilności pracowników między państwami członkowskimi dzięki łatwiejszemu nabywaniu i zachowywaniu uprawnień do dodatkowych emerytur (Dz. Urz. UE L 128 z 30.04.2014, str. 1).

3) informację o tym, że w przypadku ustania zatrudnienia u pracodawcy prowadzącego program lub likwidacji programu środki zgromadzone na rachunku pozostają na rachunku i są inwestowane w instytucji finansowej, na zasadach analogicznych jak w przypadku pozostałych uczestników programu;

4) pouczenie, że w przypadku dokonania zwrotu uczestnik powinien rozważyć zasięgnięcie porady w sprawie zainwestowania środków zgromadzonych na rachunku uczestnika, w celu uzyskania dodatkowego świadczenia emerytalnego.

3. Na wniosek byłego pracownika, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca prowadzący program niezwłocznie udziela byłemu pracownikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji, sporządzonej z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka na temat:

1) wartości zgromadzonych na rachunku byłego pracownika środków;

2) stosowania takich samych zasad co do środków zgromadzonych na rachunku wobec wszystkich uczestników programu.

4. Osobom uprawnionym do otrzymania środków zgromadzonych przez uczestnika programu w przypadku jego śmierci, które zamierzają otrzymać wypłatę środków, o których mowa w ust. 1, pracodawca zmarłego uczestnika programu udostępnia informacje na zasadach określonych w ust. 3.

5. Zarządzający niezwłocznie przekazuje pracodawcy na jego wniosek informacje określone w ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3 pkt 1.”.

Art. 2. 1. Umowy zakładowe przewidujące w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej ustawy dłuższy niż 3 lata staż pracy u danego pracodawcy, uprawniający do uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym zostaną do dnia 31 grudnia 2018 r. dostosowane do art. 5 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Zmiana umów zakładowych, o których mowa w ust. 1, nie wymaga wydania decyzji administracyjnej przez organ nadzoru.

3. Pracodawca jest obowiązany zgłosić do organu nadzoru informację o zmianie w prowadzonym programie, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia jej dokonania.

4. Organ nadzoru zawiadamia pracodawcę o dokonaniu rejestracji zmian, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia.

Art. 3. 1. Od dnia 1 stycznia 2019 r. postanowienia umów zakładowych sprzeczne z art. 5 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są nieważne.

2. W miejsce postanowień, o których mowa w ust. 1, stosuje się maksymalny dopuszczalny staż pracy, o którym mowa w art. 5 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. 1. Organ nadzoru po dniu 31 stycznia 2019 r. dokona w rejestrze pracowniczych programów emerytalnych – w odniesieniu do pracodawców, którzy nie dopełnili obowiązku, o którym mowa w art. 2 ust. 3 niniejszej ustawy – adnotacji wprowadzającej maksymalną długość stażu pracy u danego pracodawcy, zgodną z art. 5 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Organ nadzoru informuje pracodawcę o dokonaniu adnotacji, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia jej dokonania.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński